

kasten te zetten, die ze voorbijviel, hetgeen gelukte.

«Well!», dacht Alice bij zich zelve, «na zoo'n val zal ik er niets meer om geven, als ik thuis van de trappen rol! Hoe flink zullen ze me dan allemaal vinden! Ik zou er niets bijzonders in zien boven van 't huis te vallen!» (wat zeer waarschijnlijk waar was).

Al lager en lager en lager! Zou die val dan nooit ten einde komen? «Ik zou wel eens willen weten hoeveel kilometers ik nu al gevallen ben!» zei ze hardop. «Ik moet nu zoo ongeveer bij het middelpunt der aarde komen. Laten we eens kijken: dat zou een val zijn van bijna zesduizend vierhonderd K.M., geloof ik» — (want Alice had hierover verschillende dingen in haar schoollessen geleerd en al was dit nu niet zoo'n *heel* goede gelegenheid om eens te laten zien, wat ze zoo al wist, daar er niemand was om naar haar te luisteren, was het toch niet kwaad om die lessen nog eens weer op te zeggen) «ja, dat is zoowat de afstand — maar op wat voor Breedte en wat voor Lengte zou ik nu wel zijn?» (Alice had er geen helder begrip van wat Breedte of Lengte was, maar het schenen haar zulke mooie woorden toe om eens te zeggen).

Even daar
willen weten
zal heenvallen
uit te komen,
De Anti-jode
er op dat oo
daar het ha
scheen) — «n
hun land he
of Nieuw-H
spreken een
een reveren
Zou jij het k
dom meisje
vragen. Mis
geschreven z

Al lager en
voor haar te
weer te pra
missen, den
dat ze er a
een schotelt
wou, dat j
muizen in d
een vleermu